

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7C/108/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614209122
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6614209122.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou Mgr. Peter Straka v právnej veci žalobcu COFIDIS, a.s. so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO : 36 816 337, zastúpený Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o. so sídlom Žabotova 2/B, 811 04 Bratislava proti žalovaným I. Emil Jahodník, trvale bytom Valkovo 54, České Brezovo, štátny občan SR a II. X. I., P. J. G. X, X., štátny občan SR, obaja na neznámom mieste, zastúpených opatrovníkom R. G., X. M. D.K. X. v konaní o zaplatenie 1 097,87 Eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

žalobu o zaplatenie 1 097,87 Eur s príslušenstvom z a m i e t a.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy 1 097,87 Eur, ktorá pozostávala z úveru vo výške 938,53 Eur, úroku za poskytnutie úveru vo výške 116,91 Eur, poistného vo výške 33,69 Eur a z poplatkov z omeškania so splácaním úveru vo výške 8,74 Eur, n a tomto skutkovom základe, že žalobca dňa XX.XX.XXXX uzavrel so žalovanými v 1. a 2. rade Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX. Žalobca po posúdení predložených podkladov vyhodnotil podmienky na poskytnutie úverového limitu a poskytol žalovaným v 1. a 2. rade úverový limit vo výške 996,-Eur. Pri úrokovej sadzbe 2,14% mesačne, poistnom, pri hodnote RPMN 29%. Čerpanie úverového limitu sa uskutočnilo v súlade s bodom 3.1. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP) a to na základe žiadosti žalovaného poukázaním peňažných prostriedkov na bankový účet určený žalovanými v zmluve o úvere.

Žalovaní v 1. a 2. rade prečerpali celkovo sumu vo výške 995,82 Eur. Účastníci predmetnej zmluvy si dohodli podmienky splácania úverového limitu, riadnych úrokov, výšku minimálnej mesačnej splátky, dátum splatnosti mesačnej splátky najneskôr do 15. dňa v mesiaci, sadzbu riadneho úroku vo výške 2,14% mesačne a výšku poistného za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,65%.

Žalovaná v 2. rade je spoludlžníčkou žalovaného v 1. rade, potom jej záväzok splatiť veriteľovi poskytnutý úver s príslušenstvom je daný spoločne a nerozdielne so žalovaným v 1. rade.

Žalovaní v 1. a 2. rade nesplátili splátky riadne a včas, čím porušili ustanovenia zmluvy a VOP, preto žalobca odstúpil od zmluvy o úvere v zmysle čl. 8 VOP. Žalobca svoj nárok odvodzoval od ustanovení čl. 4.1., 4.3., 4.4., 5, 7.2., VOP. V súlade s čl. 7.2. VOP bol dohodnutý pre prípad omeškania dlžníka s úhradou minimálnej splátky úveru poplatok z omeškania a to vo výške 8% z každej minimálnej splátky úveru s ktorou sa ocitol dlžník v omeškania o viac ako 15 dní. Žalovaní podpisom zmluvy o úvere pristúpili aj k poisteniu, nakoľko skutočnosť, že odmietajú poistenie nevyznačili na vyhradenom mieste zmluvy.

Žalovaní v 1. a 2. rade uhradili ku ňu podania návrhu sumu v celkovej výške 1837,08 Eur a žiadnu ďalšiu splátku už neuhradili. Dňa 19.08.2013 boli žalovaní v 1. a 2. rade právnym zástupcom žalobcu vyzvaní na zaplatenie dlžnej sumy a bol im poskytnutý splátkový kalendár v prípade, že nie sú schopní uhradiť dlh jednorázovo. Žalovaní však na výzvu nijakým spôsobom nereagovali.

Keďže sa žalovaní v 1. a 2. rade v mieste svojho trvalého pobytu nezdržiavajú a iný ich súčasný pobyt sa tunajšiemu súdu i napriek vykonaným opatreniam nepodarilo zistiť, súd žalovaným v 1. a 2. rade podľa § 29 ods.2 až 6 O.s.p. ustanovil opatrovníka pre zastupovanie v tomto konaní.

Účastníci sa na pojednávanie nedostavili, právny zástupca žalobcu svoju účasť na pojednávaní ospravedlnil a požiadal súd, aby vec prejednal v jeho neprítomnosti v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.. V ospravedlnení ďalej uvádza, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu vrátane príslušenstva a trov konania.

Súd s použitím ustanovenia § 101 ods.2 O.s.p. vec prejednal bez prítomnosti účastníkov s prihladením na obsah spisu a z dosiaľ vykonaných dôkazov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov doložených do spisu a to zmluvu o revolvingovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, formulárom o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výpisom z úverového účtu žalovaných, odstúpením od zmluvy a od poistenia, priemernými úrokovými mierami z úverov obchodných bánk a zistil tento skutkový stav :

Dňa XX.XX.XXXX žalobca uzatvoril so žalovanými v 1. a 2. rade Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXX na základe ktorej bol žalovaným v 1. a 2. rade ako dlžníkovi a spoludlžníkovi poskytnutý úverový limit vo výške 30000,-Sk. Návrh Zmluvy o úvere a Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že úrokov sadzba predstavuje 2,14% mesačne, žalovaní sú povinní platiť poistné vo výške 0,65% a hodnota RPMN predstavuje 29%. Z obsahu Všeobecných obchodných podmienok žalobcu taktiež vyplýva, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou minimálnej splátky úveru je veriteľ oprávnený žiadať a dlžník povinný zaplatiť poplatok z omeškania vo výške 8% z každej minimálnej splátky s ktorou sa ocitol v omeškaní o viac ako 15 dní.

Žalobca si voči žalovaným uplatnil sumu vo výške 1097,87 Eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 938,53 Eur, úroku za poskytnutie úveru vo výške 116,91 Eur, poistného vo výške 33,69 Eur a z poplatkov z omeškania so splácaním úveru vo výške 8,74 Eur.

Listom zo dňa 30.04.2013 žalobca oznámil žalovaným v 1. a 2. rade, že odstupuje od zmluvy a od poistenia a súčasne vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady Európskej únie č. 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len smernica), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, vznikajúcich na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 4 bod 2 smernice , hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy, ani na primeranú cenu a náhradu na jednej strane, ako aj tovar, alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.

Podľa čl. 6 bod. 1 smernice, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Zb. zákonov o spotrebiteľských úveroch (účinný v čase uzavretia zmluvy t. j. dňa 16.01.2008) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 6 veta prvá citovaného zákona pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Podľa § 4 ods. 1, citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (účinný k 16.1.2008) (ďalej len OZ) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť, ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 544 ods. 1, 2 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Uzatvorená zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy a napriek ustanoveniu čl.12.7 VOP, podľa ktorého na právny vzťah sa aplikuje Obchodný zákonník, je možné použiť len tie ustanovenia obchodného zákonníka, ktoré nie sú v rozpore s ustanoveniami občianskeho zákonníka, teda je potrebné daný právny vzťah posudzovať podľa ustanovení občianskeho zákonníka.

Pokiaľ obsahom zmluvy o revolvingovom úvere bolo dojednanie o úrokoch za úver vo výške 2,14% mesačne, čo predstavuje 25,68% ročne, súd toto ustanovenie zmluvy považuje za neprimerané v rozpore so smernicou Rady č.93/13 EHS a v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ide o ustanovenia, ktoré jednoznačne spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda ide o neprijateľnú podmienku zmluvy. Súd výšku dojednaného úroku 25,68% ročne považuje za neprimerane vysokú. V tejto súvislosti súd zisťoval priemerné úrokové sadzby na internetovej stránke NBS pri spotrebiteľských úveroch v januári 2008 a zistil priemernú úrokovú sadzbu 6,86 % p. a., príp. úrokovú sadzbu poskytovanú pre spotrebiteľské úvery vo výške 11,45 % p. a. Súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. rozhodnutie NS SR 5Cdo/26/2011) sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol: „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednávania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník z takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané, až úžernické úroky.

Podľa názoru súdu, pokiaľ dohodnutý úrok predstavuje navýšenie viac ako 100% oproti priemeru bánk, ide o úrok neplatný pre rozpor so zásadou dobrých mravov. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudky Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, 16Co 71/2011 zo dňa 8.12.2011. Aj z uvedených dôvodov súd preto vyhodnotil časť úverovej zmluvy a to v časti dohody o odplate za neplatnú s poukazom na § 39 a § 3 ods. 1 OZ, ako aj § 41 OZ.

Súd tiež posúdil ustanovenie čl. 7.2 druhá veta VOP, týkajúcu sa poplatku z omeškania 8% z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa klient ocitol v omeškaní viac ako 15 dní ako nekalú podmienku, t.j. neprijateľnú podmienku zmluvy, ktorá je v neprospech spotrebiteľa v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Poplatok z omeškania definovaný vo výške 8% z každej minimálnej splátky úvery jednoznačne predstavujú dojednanie v ktorom dodávateľ požaduje od spotrebiteľa neplniaceho riadne záväzok neprimerane vysokú sankciu. Z uvedeného dôvodu súd preto žalobu v časti

úroku ako aj poplatku z omeškania zamietol. Súd mal zato, že uvedený poplatok má charakter zmluvnej pokuty. Keďže táto nebola dojednaná písomne, pričom dojednanie v zmluvných podmienkach, ktoré žalobca a žalovaný nepodpísali, resp. všeobecné obchodné podmienky žalobcu nemožno považovať za písomne dojednanú zmluvnú pokutu v zmysle § 544 ods. 2 OZ, preto súd žalobu v tejto časti zamietol. Podľa názoru súdu takto dohodnutá zmluvná pokuta je neprimeraná a je v rozpore so zásadou dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 OZ a teda je potrebné ju považovať za neplatnú. Navyše súd, a to považuje za dôležitejšie, nepovažoval za platné dojednanie zmluvnej pokuty v obchodných podmienkach a teda nie v zmluve. V tejto súvislosti možno poukázať na právny záver vyslovený v náleze Ústavného súdu ČR I. US 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dohody o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. VOP, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy. Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ má sa chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že zmluvné dojednania nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať ujednanie technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby v nich dodávateľ skryl ujednania, ktoré sú pre spotrebiteľov nevýhodné a u ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti.

Keďže súd považoval za neplatný dojednanie o úroku 2,14 % ako aj úroku z omeškania vo výške 8% mesačne, posúdil zmluvu o revolvingovom úvere v súlade s § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. a úver za bezúročný a bez poplatkov, z dôvodu absencie náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z. Žalovaným boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 995,82 Eur a tieto boli povinní žalobcovi uhradiť, pričom doposiaľ uhradili žalobcovi 1 837,08 Eur, preto súd žalobu zamietol nakoľko žalovaní uhradili viac, než mali.

Súd ďalej poukazuje aj na to, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka podlieha súdnej kontrole. Súd okrem vyššie uvedených výhrad k zmluve ďalej konštatuje, že predmetná zmluva a jej podmienky sú písané drobným, nečitateľným písmom a neprehľadne tak, že bežný spotrebiteľ sa v nich len veľmi ťažko zorientuje. Keďže zmluva je označená ako revolvingová zmluva musí obsahovať v zmysle § 3 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. úverový limit, ak je stanovený, ročnú úrokovú sadzbu a poplatky platné od doby, keď zmluva bola uzatvorená a podmienky, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, postup a spôsob zániku alebo ukončenia zmluvy a ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako 3 mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch. Predmetná Zmluva o revolvingovom úvere tieto údaje neobsahuje, samotný základný údaj týkajúci sa ročnej úrokovej sadzby je uvedený drobným písmom tak, že je vôbec ťažké tento údaj identifikovať (resp. len za pomoci lupy). Vo Všeobecných podmienkach pod bodom 5 je časť označenia „Úročenie úveru, poplatky a ročná percentuálna miera nákladov“, ale tento text je pre drobné písmo absolútne nečitateľný. Drobným písmom je opäť uvedený odkaz na RPMN, ktorá sa určuje podľa čl. 5.4 Všeobecných obchodných podmienok, avšak tento článok je nečitateľným pre drobné písmo a v podstate ani údaj o výške RPMN neobsahuje. Tento údaj je len príkladmo upravený v dokumente označenom ako Príloha č. 4 Zmluvy o úvere. V danom prípade tento údaj by mal byť podľa súdu súčasťou samotnej zmluvy a tu súd poukazuje na argumentáciu uvedenú vyššie ohľadom všeobecných obchodných podmienok v náleze Ústavného súdu ČR I. US 3512/11 zo dňa 11.11.2013, ktorý obdobne podľa súdu platí aj pre prílohy k zmluve. Súd poznamenáva, že samotná príloha neobsahuje podpisy zmluvných strán a žalobca ani nepreukázal, že žalovaní mali k dispozícii uvedenú prílohu pri podpise samotnej zmluvy. Ďalej súd uvádza, že Zmluva neobsahuje údaj o termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a časť poistenie, pristúpenie k poisteniu nie je podpísané žalovanými, zmluva v tejto časti vyžaduje len vyhlásenie o odmietnutí poistenia.

Smernica rady č. 93/13 EHS zo dňa 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách bola prijatá do právneho poriadku Slovenskej republiky zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa zo dňa 9. 5. 2007. Predmetná smernica obsahuje príkladný zoznam neprijateľných zmluvných podmienok, ktorý bol neskôr prevzatý do právneho poriadku Slovenskej republiky. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva je poskytnúť spotrebiteľom minimálny štandard ochrany aký stanovuje smernica č. 93/13 EHS. Systém ochrany zavedený smernicou č. 93/13 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, úroveň jeho informovanosti a táto situácia ho

vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah.

Súd pri súdnej kontrole úverovej zmluvy dospel k tomu záveru, že text tejto zmluvy je nečitateľný, základné údaje sú písané drobným, nečitateľným písmom, takže vlastne takýto spôsob vyhotovenia zmluvy spôsobil, že spotrebiteľ sa ani nemal možnosť oboznámiť s obsahom tejto zmluvy pred jej uzavretím.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Predmetná zmluva je taktiež nezrozumiteľná pre jej nečitateľnosť základných údajov, ktorými je uvedenie úrokovej sadzby drobným nečitateľným písmom oproti ostatnému textu na prvej strane zmluvy a celkovo nečitateľnými všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré tvorí druhá strana zmluvy. Taktiež zmluva neobsahuje ďalšie náležitosti podľa § 3 písm. c), spôsob zániku a ukončenia zmluvy, resp. len v nečitateľnej forme. Za takejto situácie súd takéto dojednanie považuje za neplatné v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka a účastníci zmluvy podľa § 457 Občianskeho zákonníka pri neplatnej zmluve sú povinní si vrátiť každý, čo podľa nej dostal. Z tohto dôvodu žalobca má nárok len na zaplatenie výšky úveru, ktorý poskytol žalovaným, t. j. na zaplatenie sumy 1097,- EUR a náhrady poistného vo výške 62,65 Eur. Žalovaní v rade 1, 2 však celkovo uhradili 1 837,08- EUR, takže nemajú čo vracať žalobcovi a z tohto dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobca nemal v spore procesný úspech a žalovaným zas žiadne (účelne vynaložené) náklady konania nevznikli. Tejto procesnej situácii v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. a contr. zodpovedá výrok II., že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu nákladov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.